

Sosialistinen voima lisääntyä Amerikan presidentinvaalissa.

Muiten puolueiden vaaliohjelmat ovat tyhjiä ja mielenkiinnottomia.

Ammattiyhdistysliike elää murroskauffa.

Sen jälkeen kuin Amerikan Sosialistipuolue piti kokouksensa, jossa laadittiin puolueen ohjelma tulevia vaaleja varten ja nimitettiin ehdokkaat presidentin ja varapresidentin virkoja varten, on kolme muutakin puoluetta pitänyt kokouksensa, laatinut ohjelmansa ja asettanut ehdokkaansa. Kaikki nämä kokoukset on pidetty Chicagossa, joten Chicago on saanut osansa »sirkuksesta», joksi nämä kokoukset ovat muodostuneet.

DEMOKRAATTISEN PUOLUEEN OHJELMA JOKSEENKIN TYHJÄ.

Kun jo etukäteen tiedettiin, että republikaaninen puolue ei tule ohjelmassaan tarjoamaan mitään uutta, niin suurissa joukoissa odotettiin sitä suuremmalla mielenkiinnolla demokraattisen puolueen vaaliohjelmaa, koska uskottiin, että puolue, joka nyt pyrkii valtaan, yrittäisi ohjelmansa radikaalisuudessa saada itselleen kannatusta tyytymättömäksi käyneen työväenluokan keskuudesta. Puolueen ohjelma oli kuitenkin hämmästyttävän tyhjä eikä edes luvannut työvälä mitään.

Kumpaisinkin johtavan puolueen ohjelmat ovat siis sellaiset, että niillä ei totisesti houkutellessa työläisiä kannattamaan kahta pääpuoluetta, joten jokaisen, joka haluaa protesteerata nykyistä taloudellista pulaa vastaan, on liityttävä Amerikan Sosialistipuolueen ohjelman kannattajain joukkoon.

KOMMUNISTIPUOLUEEN OHJELMA.

Näiden valtuutettujen kokousten välillä pitivät kommunistitkin omat »käräjänsä» Chicagossa. He laativat siinä ohjelmansa ja nimittivät ehdokkaansa. Mutta jos porvaripuolueiden vaaliohjelmat olivat tyhjiä, niin yhtä tyhjäksi muodostui myös tämän suuren kapitalistisen maan kommunistisen puolueen ohjelma. Olisi nim. odottanut, että juuri tässä maassa, jossa kapitalistinen kehitys kaikkine seurauksineen on pisinmälle kehittynyt, olisi tämä vallankumouksellinen puolue kyennyt esittämään vallankumouksellisen ohjelman.

Amerikan sosialistipuolueen ja kommunistipuolueen lisäksi on tässä maassa olemassa vielä suuri joukko muitakin puolueita, joihin nykyiseen järjestelmään tyytymättömät ovat kokoutuneet osoittamaan mieltään. Mutta kaikki nämä puolueet, joita pitäisi olla 26, ovat heikkoja ja hajanaisia ryhmiä. Niin kummalliselta kuin siellä kuulostaneekin, on muodostettu erikoinen työttömäinkin puolue, johon uskottiin liittyvän vähintään viisimiljoonaa työtöntä, mutta sekin näyttää kuivuvan olemattomiin. Mahdollista kuitenkin on, että eri osissa maata olevat kymmenkunta eri puoluetta, niiden joukossa kieltolakipuolue, kykenevät saamaan sen verran aikaan, että saavat esitetyksi ohjelmansa ja ehdokaslistansa. Mutta selvää on, että Amerikan sosialistipuolue, jolta kaikki nuo puolueet ovat välillisesti ohjelmansa lainanneet, on kaikkia näitä päätään pitempi ja monet ryhmät hajautuvat jo ennen vaaleja ja niiden jäsenet tulevat kannattamaan sosialistipuolueen ohjelmaa ja ehdokkaita.

AMMATILISESTI JÄRJESTYNEIDEN TYÖLÄISTEN KANTA.

Nykykaltaisen tilanteen vallitessa, varsinkin jos olisi kysymys Euroopan työväestöstä, pitäisi sosialistipuolueella olla tulevissa vaaleissa suurenmoinen menestys. Mutta vaikka näin muodostuneet ryhmät ovatkin osoituksena laajalle levinneestä tyytymättömyydestä, kulkee Amerikan ammatillisesti järjestynyt työväki yhä porvarillisten puolueiden vanavedessä. American Federation of Labor alajärjestöineen on vielä suurin työväenjärjestö tässä maassa, sillä siihen kuuluu yli kaksimiljoonaa työläistä. Tämän liiton politiikassa ei ole tapahtunut mitään muutosta. Mainittuun järjestöön kuuluvan kaivostyöläisten liiton äänenkannattaja julkaisti hiljattain kaivostyöläisille osoitetun ohjeen, jossa järjestyneitä työläisiä kehoitettiin edelleen äänestämään »ystäviä», s.o. valitsemaan porvarillisten puolueiden ehdokkaista sellaisia miehiä, joita työväki pitää ystävinään. Mainitussa kirjoituksessa varsin sattuvasti korostettiin sitä, että nykyisten valtuutettujen ohjelmat eivät lupaa mitään ja että nämä puolueet eivät ole tehneet eivätkä enää edes lupakaan tehdä työväen

hyväksi mitään, joten työväki ei voi kannattaa niitä. Lisäksi sanotaan, että työväenpuolueenkaan perustamiseen ei ole mitään syytä, koska siinäkin voisi muodostua samanlainen kuin toisetkin puolueet ovat. Siitä syystä on etsittävä »ystäviä» vanhojen puolueiden ehdokkaista ja äänestettävä niitä. Edelleen sanotaan, että tässä maassa on yli neljäkymmentämiljoonaa hyödyllisen työn tekijää, joiden kaikki edut ovat tavalla tai toisella yhteiset ja joiden luku on suurempi kuin valtuutettujen äänestäjien yhteensä. Kun nämä sitten valitsevat »ystävänsä» ja äänestävät niitä, saa työväki sitten vaatimuksensa läpi. Niin hullunkuriselta kuin tällainen politiikka saattaakin tuntua, on se amerikkalaisen työväen keskuudessa vielä suureksi osaksi vallalla. Eikä ainoastaan hyvien miesten etsiminen, vaan monet työväen vaikutusvaltaiset toimitsijat ovat jommankumman porvarillisen puolueen alaostosten, joskus keskusjärjestöjen vaikutusvaltaisia pomoja.

MURROSTA ODOTETAAN.

Tilanteessa on kuitenkin parhailaan tapahtumassa nopea muutos. Samalla kuin työväki on menettänyt luottamuksensa porvaripuolueisiin ja niiden ohjelmiin, se alkaa myös menettää luottamuksensa »ystäviin». Vaikka American Federation of Labor onkin vielä tällä edellä mainitulla kannalla, siihen kuuluvat useat ammatiliitot ja valtiot järjestöt ovat jo omaksuneet toisen kannan ja päättäneet liittyä kannattamaan itsenäistä työväen politiikkaa. Toisin paikoin on muodostettu paikallisia työväenpuolueita, joihin sosialistit ja ammatilliset järjestöt, vieläpä osuustoiminnallisetkin, ovat liittyneet. Toisin paikoin ammatillisesti järjestynyt työväki on päättänyt kannattaa suorastaan sosialistipuolueen ohjelmaa ja ehdokkaita. Kun maassa ei ole olemassa mitään koko maata käsittävää työväenpuoluetta, jossa työväen eri ryhmät saataisivat liittyä yhteen, jää Amerikan sosialistipuolue, joka on koko maata käsittävä, paikostakin siksi työväenpuolueeksi, jonka ohjelman ja ehdokkaiden ympärille koko työväen uusi poliittinen kokoutuminen tapahtuu. Kuinka suuri repeämä vanhoissa käsitteissä ja vanhoissa traditioissa on jo tapahtunut, sitä on vaikea vielä osapuolienkaan päättää. Vanhoista käsitteistä ja varsinkin vanhoista traditioista luopuminen käy tällä Amerikassa hitaasti ja vaikeasti.

Oskari Tokoi.

Saksan Reichsbanner kansanvapauden turvana.

VOIMAKKAINKIN SOTILASDIKTATUURI VOIDAAN LYÖDÄ MAAHAN.

Tasavaltalainen suojeluliitto Reichsbanner on Berliinissä pitänyt jättiläiskokouksen, jossa puhui eräs sen johtaja Breuer. Hän lausui, ettei paroonien hallitus pysty harjoittamaan peliään niinkuin se tahtois. Jos kansanvallan vastustajat hyökkäävät, me heti paikalla asetumme puolustautumaan koko valtakunnassa. Kaikki on tarkkaan valmistettu, ja kun Reichsbannerin johto painaa nappuloita, ammatiyhdistysten ja Reichsbannerin yhteisrintama lähtee marssimaan ratkaisevaa taistelua kohti.

Toinen Reichsbannerin johtaja, majuri Anker lausui, että paroonit tulevat hämmästyttämään, kun Reichsbanner lähtee liikkeelle. Emme tietenkään paljasta menettelyjämme etukäteen, mutta voimakkainkin sotilasdiktatuuri voidaan lyödä. Koko köyhälistöä tullaan kutsumaan ottamaan osa taisteluun.

Hakaristolaiset murh. . . .

(Jatk. 1:ltä siv.)

antautumista Hitlerin edessä: eduskunnan hajottaminen, hitleriläisten univormukiellon lakkauttaminen, valtakunnankomissaarin asettaminen Preussiin, Berliiniin ja Brandenburgin julistaminen sotilaalliseen poikkeus-